

GŁOS POMORSKI

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 2,50 zł, w agenturach miejscowych miesięcznie 2,55 zł, przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,75 zł, wprost na pocztę lub u listowego miesięcznie 2,86 zł, kwartalnie 8,58 zł, dla Wolnego Miasta Gdańska 2,76 złotych, — pod opaską w Polsce 4,20 zł, do Gdańska 4,45 złotych, do Francji 15 fr. (z wysyłką co drugi dzień 13 franków), do Anglii 5 shill., do Stanów Zjednoczonych 80 centów. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorki nie mają prawa żądać niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

Ogłoszenia z Polski: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 12 gr, w dziale reklamowym na stronie 1. (3 lamowej) przed tekstem 90 gr, wśród tekstu 50 gr, za tekstem 40 gr. Dla Wolnego Miasta Gdańska wiersz m/ta 8-lam., w dziale ogłoszeniowym 0,12 groszy, wiersz m/m 3-lamowej przed tekstem 0,90 groszy, wśród tekstu 0,50 groszy, za tekstem 0,80 groszy, dla Niemiec dochodzi 50%, nadwyżki, dla reszty zagranicy 100%, podw. Za tłumaczenia 20%, nadwyżki. Rachunki są natychmiast płatne. Administracja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczenie ogłoszeń.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, piątek, dnia 27-go sierpnia 1926.

Telefon nr. 50 i 51.

Nasza filja w Bydgoszczy Czesław Kaczmarek skład wódek i delikatesów

ulica Gdańska 25.

W dzisiejszym numerze „Głosu“

POGŁOSKI O USTAPIENIU PERMJERA BARTLA.
BOJA SIĘ ŚWIATŁA — (Kto subsyduje pracę destrukcyjną i „Strzelca“).
ZWYCIĘSKI POCHÓD CH. DEM. PRZEZ KOCIEWIE.
WIĘSCI Z BYDGOSKIEGO BRUKU — kor. własna.
120 OFIAR ZAMACHU NA BANK.
KATASTROFA KOLEJOWA POD KATOWICAMI.
RYZYKO JAZDY KOLEJA W NIEMCZECH I BOLSZEWIJ.

Boją się światła.

Od 2 lat już ugruntowało się w całym naszym społeczeństwie przekonanie, że nie ma sanacji finansów bez zrównoważenia budżetu państwa, a dalej że nie dozwolony do równowagi budżetowej, o ile nie będzie gospodarki oszczędnej, jaknajbardziej oszczędnej, w każdej dziedzinie życia państwowego. Dziś już dla nikogo nie jest tajemnicą, że społeczeństwo nasze nie jest w stanie udźwignąć ciężarów podatkowych, koniecznych dla pokrycia niezmiernie wysokich wydatków państwa, że więc jedynym wyjściem z sytuacji jest planowa redukcja wydatków, jest oszczędność.

W tym kierunku szła praca poprzedniego Rządu. I jak się zdaje, obecny minister skarbu p. Klarner ożywiony jest temi samymi intencjami. Za dowód tych intencji słusznych i racjonalnych jest wniosek jego o wprowadzenie do każdego z ministerstw pewnego rodzaju komisarza skarbowego, któryby z jednej strony informował dany resort o możliwościach płatniczych skarbu, poszczególnych zagadnieniach, z drugiej zaś strony czuwał nad oszczędnością, liczącą się z trudnościami finansowymi państwa gospodarką danego ministerstwa.

Ten wniosek wywołał w kołach, potrzebujących sanacji moralnej, istną burzę. „Głos Prawdy“, reklamujący się szumnie jako organ „piłsudczyków“, napada na p. ministra Klarnera w sposób, podrywający tak potrzebny nam autorytet władzy, i krzyczy wściekle o każdym wierszu i z każdego łamu: „Dymisja, dymisja!“

Z niemięszą zajadłością acz nieco kulturalniej atakują obecnego ministra skarbu inne organy majowego obozu.

I dlaczego? — pyta się człowiek spokojny. Interes państwa i społeczeństwa przecież niedwuznacznie przemawia za stanowiskiem ministra skarbu. O cóż więc chodzi? Czy są względy inne, tłómaczące krzyk i wściekliwość sanatorów moralnych?

Tak jest. Otóż według krążących po Warszawie wieści, oddał minister spraw zagranicznych p. Zaleski pod naciskiem p. premiera Bartla blisko 1 milion złotych ze swego funduszu dyspozycyjnego, przeznaczanego — jak wiadomo — na cele propagandowe i t. p. —

27-go sierpnia 1926 r.

27-go sierpnia 1926 r.

kierownikowi rządu dla poparcia takich pism, jak „Kurier Wileński“, „Nowy Kurjer Polski“ i t. p.

Jakim prawem popiera się urzędowo pisma, których działalność tylko źle o Polsce świadczy? Cui bono się to robi?

Próżne pytania. Odpowiedzi na to doczekamy się tak samo, jak na pytanie, dlaczego się więzi b. ministra wojny, odraczając w nieskończoność rzekomo wytoczony mu proces.

Są rzeczy, które starannie chowa się przed światem prawdy, pod cieniste drzewa dyspozycyjnych funduszy.

Ale to tłómaczy krzyk urzędowego obrońcy i pro-

pagatora „Kościoła Narodowego“ „Głosu Prawdy“ i jego kumpanów. W świetle wiadomości powyższej staje się zrozumiałą niechęć obozu sanatorów moralnych do ministra, który jako władca i stróż skarbu państwa wogo chciał wiedzieć, na co idą pieniądze, wydobywane z takim trudem ze społeczeństwa, wycieńczonego przez ciężkami wojennymi i dewaluacją marki.

To jednak nie znaczy, by krzyk ten usiłił ezujność tej części społeczeństwa zdrowego, która „sanacją moralną“ p. Stpczyńskiego nie jest jeszcze zarażona. I ta część żądać będzie w imię zdrowia i dobra państwa ścisłego rachunku.

Spółeczeństwo polskie, które dla podtrzymania życia państwa tyle poniosło ofiar (przypomnijmy sobie tylko miliardowe straty, poniesione przez pożyczki państwowe), to społeczeństwo ma prawo żądać, aby dochody skarbowe używano na rzeczy dla życia państwa konieczne, a nie szafowano nimi na popieranie pism, których stanowisko nie jest w zgodzie z intencjami

dwiej części podatników. Bo czyż popieranie „Nowego Kurjera Polskiego“, który w części jest własnością warszawskiego konsystorza augsbursko-ewangelickiego, albo zasilanie grubemi tysiącami (około 15) „Kurjera Wileńskiego“, organu, podobnego do „Głosu Prawdy“, skazanego za liczną oszczerstwa na więzienie p. Stpczyńskiego, jest zgodne z wolą społeczeństwa? Al przeciż na tę wolę narodu p. premier Bartel się tak pięknie powoływał, gdy wytykał wady ciała ustawodawczemu.

W wrześniu rozpocznie Sejm obrady nad projektami budżetowym na ostatni kwartał 1926. Społeczeństwo wdzięczne będzie posłom, jeśli przy tej sposobności wyjaśnią, kto finansuje „Strzelca“ i jakie fundusze idą na podtrzymanie zatruwających życie polityczne w państwie naszym pism.

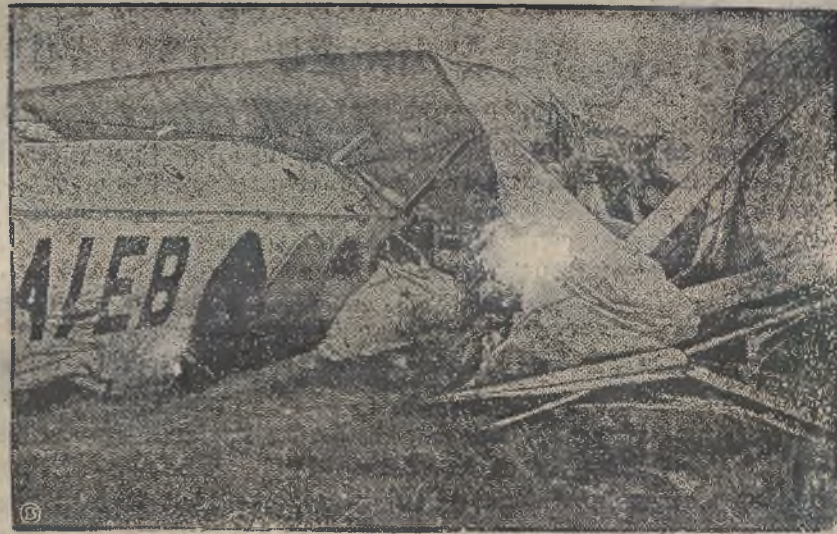
Płacąc podatki, społeczeństwo ma prawo żądać, aby krwawicą jego nie utrzymywano wyrażnych szkodników.

B.

Wielka katastrofa

pasażerskiego samolotu w Anglii.

W ubiegłym tygodniu uległ rozbiciu samolot pasażerski, jadący z Paryża do Londynu. Katastrofa nastąpiła w pobliżu Ashford, w hrabstwie Kent. W tej katastrofie zginęło kilka pasażerów, pochodzących z Ameryki, między nimi zaś mister Robert Blancy, syn znanego amerykańskiego malarza akwarelisty. Zdjęcie nasze przedstawia szczątki powyższego samolotu

Bolszewickie koleje nie lepsze od niemieckich.

W Niemczech giną ludziska jak muchy „dzięki“ katastrofom w Rosji strzelają do pasażerów jak do kurepatw.

Wilno, 25. 8. (AW). Według informacji otrzymanych z pogranicza na pociąg zmierzający z Polocka w kierunku na Bologoje, w pobliżu stacji Newel liczny oddział powstańczy dokonał napadu.

Władze sowieckie uprzedzone o istnieniu oddziałów powstańczych w tym rejonie, dlatego też dały pociągowi złożoną z kilkunastu ludzi eskortę.

Pomiędzy eskortującymi pociąg, a napastnikami wywiązało się starcie, przyczem silny ogień eskorty zmusił powstańców do wycofania się w głąb lasu.

Na skutek strzelaniny kilkanaście osób z eskorty kilkunastu podróżnych zostało ciężko rannych. Pościg zarządzony za napastnikami z Polocka nie dał żadnych rezultatów.

Przeestroga dla mężów opatrnościowych.

Niefertunny dyktator znieważony przez ulicę.

Ateny, 25. 8. W dniu dzisiejszym gen. Pangalos przewieziony został na wyspę Eginę, gdzie pozostanie pod ścisłym nadzorem aż do momentu rozpoczęcia się procesu.

W porcie ateńskim w czasie przewożenia b. dykta-

tora tłum urządził wobec niego wrogą manifestację, przyczem doszło do znieważenia Pangalosa przez demonstrujących. Pangalos zamieszka na Eginie wraz ze swoją żoną.

Smętne perspektywy dla L. N.

Londyn, 25. 8. (AW.) Ostatni artykuł „Times'a“, poświęcony sytuacji, która się wytworzyła wobec zbliżającej się sesji Ligi Narodów, jest utrzymany w nastroju daleko idącego pesymizmu. Pismo wyraża obawę, aby sytuacja, w której odbywają się obecnie rokowania nad rozwiązaniem zagadnienia organizacji Rady

Ligi Narodów, nie przyczyniła się do utraty przez Ligę jednego lub większej ilości członków. Są wszelkie dane do przypuszczenia, iż artykuł „Times'a“ jest wyrazem poglądu na tę sprawę czynników oficjalnych angielskiego ministerstwa spraw zagranicznych.

CO W TEM PRAWDY?

Warszawa, 26. 8. Ze źródeł dobrze poinformowanych donoszą, że wiadomości o spodziewanym ustąpieniu premiera Bartla i ministra Klarnera i zastąpienie ich na stanowisku premiera min. rolnictwa Baczyńskim, względnie byłym premierem Kucharskim, na stanowisko zaś min. przemysłu — p. Czechowiczem, nie odpowiadają prawdzie. Pogłoska o ustąpieniu premiera Bartla przedostała się nawet do prasy, podaje ją bowiem dzisiejsza „Gazeta Poranna“.

KONFERENCJE U P. PREMIERA.

Warszawa, 26. 8. Wczoraj premier Bartel odbył dłuższą konferencję z ministrem spraw wewn. i skarbu. Premier przyjął także posła polskiego w Moskwie p. Kentrzyńskiego.

W związku z tą konferencją nadal krążą pogłoski iż poseł Kentrzyński ma być odwołany ze swego stanowiska.

